

Lovforslag nr. L 169. Fremsat den 15. januar 1987 af indenrigsministeren (Enggaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed

§ 1

I lov nr. 279 af 6. juni 1984 om apoteksvirksomhed, som ændret ved § 37 i lov nr. 217 af 23. april 1986, affattes § 52 således:

»§ 52. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvilke beløb der indgår i den omsætning, der danner grundlag for beregningen af afgift og tilskud efter § 50, og kan herunder fastsætte, at omsætningen af varer, der ikke

er lægemidler, og lægemidler, der sælges med rabat, helt eller delvis ikke indgår i omsætningen.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1987. Bestemmelser udstedt i henhold til loven kan gives virkning fra og med regnskabsåret 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Med den nye lov om apoteksvirksomhed, der trådte i kraft den 1. januar 1985, indførtes en ny ordning for den økonomiske udligning mellem landets apoteker. Mens der efter den tidligere lovgivning både skete udligning på grundlag af omsætning og overskud, er den nye lovs almindelige udligningssystem alene en omsætningsudligning, der er udformet således, at apoteker med en omsætning, der overstiger en bestemt årlig beløbsgrænse betaler afgift af det overskydende beløb efter en progressiv skala, mens apoteker med en omsætning, der er mindre end beløbsgrænsen, modtager tilskud.

Ordningen har generelt vist sig velfungerende. Den gør det muligt for apoteker med en begrænset omsætning at nå et rimeligt driftsresultat.

På et enkelt punkt har udligningsordningen dog vist sig mindre hensigtsmæssig. Ved beregningen af afgifter og tilskud indgår også fuldt ud den del af omsætningen, hvorpå apotekerne i henhold til gældende avanceregler yder 10 pct. rabat, f.eks. leverancer til sygehuse, plejehjem og lignende. På store apoteker udgør den marginale omsætningsafgift til udligningssystemet 13 pct. Med rabatudgift, udligningsafgift m.m. bliver fortjenesten for det leverende apotek meget beskeden ved en marginal betragtning.

Dette forhold har gjort det vanskeligt at ændre apotekernes avanceskala i den retning, der er angivet i bemærkningerne til apotekerloven, hvorefter avancestrukturen skulle gøres mere degressiv, dvs. at avancen på dyre lægemidler i højere grad, end det allerede er tilfældet, skal være procentvis mindre end på billige.

Der foreslås derfor en hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte, at denne omsætning helt eller delvis ikke medregnes i den omsætning, der ligger til grund for udligningsberegningen. Ændringen vil gøre det muligt ved kommende ændringer af avancereglerne at foretage sådanne tilpasninger af udligningsordningen, at i øvrigt ønskede ændringer af avancereglerne ikke forhindres af problemer for enkelte apoteker med institutionsleverancer.

En udnyttelse af hjemlen vil være til økonomisk fordel for de apoteker, der har større leverancer til sygehuse, plejehjem og lignende. Disse apotekers mindre afgift (eller større tilskud) dækkes af apotekerne under ét gennem justering af den beløbsgrænse, der beregnes afgift/tilskud efter. De nærmere virkninger for de enkelte apoteker vil naturligvis afhænge af, hvordan hjemlen udnyttes, dvs. hvor stor en andel af de rabatgivende leverancer, der skal ses bort fra ved omsætningsopgørelsen. Det vil bl.a. afhænge af, hvilke ændringer, der gennemføres af avancestrukturen.

Forslaget har ingen administrative eller statsfiansielle konsekvenser. Det har i sig selv heller ingen kommunaløkonomiske konsekvenser, men vil dog muliggøre ændringer af apotekernes avancestruktur, der vil kunne billiggøre indkøbene af lægemidler til amtskommunale og kommunale institutioner og nedbringe sygesikringens udgifter til medicintilskud.

Danmarks Apotekerforening, Foreningen af danske Medicinfabrikker og Medicinimportørforeningen har tilsluttet sig lovforslaget. Amtsrådsforeningen har meddelt, at man ikke har bemærkninger til forslaget.